

Desperát (Highwayman)

Wabi Ryvola

Já jsem byl desperát, ten sen k ránu se mi zdál
Já byl v něm pistolníků král
Zase jsem v houští číhal na svůj dostavník
V patách jen kletby mužů, ženský pláč a křik
Až podlej výstřel mě z mejch snů vykázal
Jenže žiju dál

Já jsem byl lodník, i s tou chůzí houpavou
S plachtou bílou nad hlavou
Já měl jsem perel víc než žoků s bavlnou
A neznal pevnou zem, jen vlnu za vlnou
Pak v prudký bouři oceán mě pohltit
A já se probudil

Já stavěl přehradu tam, kde nejprudší byl proud
Pár silných betonových pout
A tam, kde řeka letí dál do kaňonů
Sklouzla mi noha po navlhlém balvanu
A i ten kámen, který zná můj věčný pád
Já nikdy nedopad, tak můžu klidně vstát
A jít a vstát a žít, a být a žít a jít

Já řídil hvězdolet a chtěl jsem vesmír prokouknout
Uprostřed našel jsem ten kout
Kam odcházejí naše sny po ránu spát
Možná se vrátím zpátky zas jak desperát
Jen jedno můžu říct, čím byl jsem, byl jsem rád
A dokud budu snít, tak dlouho budu žít
Budu žít, budu žít, budu žít, budu žít
Budu žít, budu žít, budu žít